

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek bakalářské práce oponent

Jméno studenta: Adéla Štěpánová

Název práce: Hudební tvorba divadla Semafor
a její využití v pedagogické praxi

Vedoucí práce: doc. Mgr. MgA. Marek Valášek, Ph.D.

Oponent práce: prof. PhDr. Stanislav Pecháček, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení (1–4)
Vymezení cíle práce a jeho naplnění	2
Adekvátnost použitých metod, způsob jejich použití	3
Hloubka a správnost provedené analýzy	3
Práce s prameny a literaturou	3
Logická stavba a členění práce	2
Jazyková úroveň	3
Terminologická úroveň	2
Formální úprava a náležitosti práce	2
Vlastní přínos studenta	2
Využitelnost výsledků práce v teorii a v praxi	2

Dílčí připomínky a návrhy:

Jedná se o druhou podobu práce na stejné téma, a proto je třeba při jejím hodnocení vycházet ze srovnání s variantou předešlou. Především je nutné konstatovat, že autorka respektovala mnoho kritických připomínek, především po stránce formální a částečně také obsahové.

Na druhé straně musím ale znovu připomenout své výhrady.

Po stránce obsahové vychází podle mého názoru podstatně lépe první polovina práce, věnovaná historii divadla. Ovšem – autorka sice respektovala mou připomínku a zařadila mezi nejvýznamnější osobnosti divadla vedle Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra i Jitku Molavcovou, její medailonek je však svým rozsahem i sdělenými informacemi nepostačující; stačilo by alespoň otevřít příslušné heslo ve Wikipedii.

Více opakovaných kritických připomínek mám k druhé části práce, týkající se využití tvorby Suchého a Šlitra v hodinách hudební výchovy. Opakovaně nadbytečné se mi jeví úvody k jednotlivým kapitolám, především 4.1 Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání a očekávané výstupy z hudební výchovy na druhém stupni ZŠ a 4.2 Stavba hodiny hudební výchovy na základní škole, včetně hlasové hygieny. Podobně nadbytečné jsou i úvody k jednotlivým hudebně výchovným činnostem.

Teprve v jejich rámci se následně objeví autorčiny originální nápady. V kapitole 4.3 Pěvecké činnosti je přínosná až subkapitola 4.3.2, nabízející jako opěrné písně k některým intervalům počátky písní Suchého a Šlitra. Podobně se zajímavé nápady objeví v kapitole 4.3.3. Vícehlasý zpěv. Ovšem jako naprosto nevyhovující považuji v dvojhlasé úpravě písně Měla vlasy samou loknu tóninu G dur. (první hlas má rozsah a-a1 a druhý dokonce gis-c2.) Zajímavé jsou rytmické varianty doprovodu na orffovské bicí nástroje k písni Sluníčko, sluníčko. Domnívám se však, že předpokládaná současná hra pěti různých rytmických modelů na pět odlišných nástrojů by pravděpodobně vyvolala chaos, a to i v případě, že by děti vše odpovídajícím způsobem zvládly.

K hudebně pohybové výchově. K nácvičku polky autorka zvolila píseň Babeta. Je to sice možné, ale ve filmu Kdyby tisíc klarinetů není píseň pojata jako polka, ale jako pochod. U foxtrotu (píseň Blues pro tebe), blues (Klokočí, Pramínek vlasů) a valčíku (Purpura) není uvedeno, zda se tančí na nahrávku či vlastní zpěv žáků.

U jmen osobností autorka znovu chybně uvádí jméno herce Miroslav Kopecký (s. 14) a nově také Josef Karásek ze Lvovic (s. 29).

Bohužel se opětovně objevuje velké množství jazykových chyb. Uvádím některé gramatické a pravopisné:

- (...) jehož zástupci byli především rádio Luxembourg a vysílače americké armády v západním Německu, s. 9
- Československo už půldruhého roku bylo obsazeno armádami, které si říkali „bratrské“, s. 19
- Výchovně-vzdělávací proces v České republice je diferenciován, s. 33
- Nezapomínáme ale před tím na sluchová cvičení, které se zaměřují..., s. 40

Není jednotné psaní velkých písmen, např.

- Jak se píše správně, Divadlo Na zábradlí, nebo Divadlo Na Zábradlí?
- Klaun si povídá s bohem, s. 27 – Klaun si povídá s Bohem, s. 29

Řada chyb je v interpunkci, především jde o oddělování vložených vedlejších vět čárkou z obou stran. Přítomnost čárky může zcela pozměnit smysl sdělení, např. prospěchářský advokát, jehož hraje Jiří Šlitr a záhadný listonoš, s. 18

Práce se výrazně zlepšila po stránce formální, jako drobnosti k opravě uvádím:

- v odborných pracích se nedoporučuje podtrhávat
- za tečkou obecně, zde hlavně u řadových číslovek, se odsazuje mezera
- u seznamu informačních zdrojů doporučuji nezarovnávat pravý okraj.

Celkové posouzení práce a zdůvodnění výsledné známky:

Přes uvedené nedostatky považuji práci za zajímavé a přehledné shrnutí historie Divadla Semafor, a především je nutné ocenit některé originální nápady, jak by bylo možné písně Suchého a Šlitra zapojit do výuky hudební výchovy. Na druhou stranu však vyslovuji podivení, že se v práci neobjevuje zřejmě to nejdůležitější, tj. vlastní zpěv dětí, včetně pěveckých problémů, které interpretace těchto písní může přinášet.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne

Podpis oponenta